

drugih zločinov. Skrajni čas je bil pač, da je vlada posegla vmes in da hoče delovanje Kloufačev ustaviti. O izidu cele zadeve bomo še poročali.

Proti klerikalstvu pričinja se zdaj tudi že doslej mirno in verno prebivalstvo obračati. Tako se pričinja čepiti središče avstrijskega klerikalstva, Luegerjeva „krščansko-socialna“ stranka na Dunaju. Pred kratkem so n. pr. nižjeavstrijski vinogradniki postavili za deželnozbornske volitve svojega lastnega kandidata. Ti vinogradniki so bili doslej pravi sužnji klerikalcev. Zato jih je tudi klerikalni poslanec Bielohlavek opsoval, ker se niso hoteli pokoriti strankarskemu povelju. Ali naletel jo je slabo. Vinogradniki bi moža kmalu pretepli in moral je bežati. Jasni se, povsod se že jasni. Upajmo, da tudi prebivalstvo na Slovenskem zlatega jutra ne prespi.

Stroški obstrukcije v parlamentu. Kakor znano, so češki radikali na prav divjaški način avstrijsko državno zbornico razbili. Ta šala jih je kostala sledeče svote: Za 7 mašin za ropotanje po 15 K — 105 K; za 7 piščalk po 1 K — 7 K; za 1 zvonec K 3—, za 2 trompete K 10—. Skupaj torej 125 K. Teh radikalno-čeških poslancev je 10. Torej je prišlo na vsakega nekaj čez 12 K. Ko bi dobili za svojo brezvestnost za vsako krono 2 po zadnici, bi to po našem mnenju tudi ne škodovalo.

Umori na Srbskem se grozovito množijo, odkar je bila tamošnja vlada tako nespametna, da je z ozirom na napete razmere z Avstrijo ljudstvo oborožila. Le novembra lanskega leta se je zgodilo na Srbskem 31 umorov, med njimi 11 roparskih umorov, 2 detomora, poleg tega pa 164 tatvin in 71 požigov. Pač lepe razmere!

Poslanik — umorjen. V Chile (južna Amerika) so umorili tamošnjo poslanika Nemčije. Diplomacija je zadevo že poravnala.

Turški veliki vezir Kiamil-paša je moral odstopiti. Nova turška državna zbornica mu je s pretežno večino glasov nezaupnico izrazila. Kiamil-paša je spadal med nazadnjake in vsled tega Mladoturki niso bili z njim zadovoljni.

„Povsod, kjer so kmetje lastniki, najde se varnost, zaupanje v bodočnost in neodvisnost; to so pa lastnosti, brez katerih je napredovanje človeštva nemogoče. Prosti kmet se redi, brez da bi zemlja trpela. Edino mali posestnik omogoči, da se pridela iz zemljišča največji dobiček.“

Sistmondi.

Dopisi.

Iz ptujskega okraja. (Nekaj o hudobnem poškodovanju tik okrajnih cest nasajenih sadonosnih drevesc.) Če potujemo po okrajnih cestah zunaj mesta Ptuj, je lepo videti, kako je nasajeno sadno drevje in kako lepo rase. To je okraj mnogo stalo in davkoplačevalci so te stroške trpeli. Sadno drevje tik cest se ni samo posadilo za olepšanje tistih, temveč za potnike. Kadar bo svoje dni rodilo — bode le ljudstvo od tistega korist imelo in se bo pričelo kaj je sad vreden. Že večkrat so hudobneži drevesca uničili in prosili smo ljudstvo naj tega ne stori, ker je drevesce nedolžno in da naj starišci deco

z lepimi nauki podučijo, da je nasajeno drevje le v korist in blagor ljudstva. Ali taki hudobneži kateri v pijanosti po divjem drevesca poškodujejo — se ne poizvejo. Taki hudobni ni več vreden, če bi se poizvedel, da mu bi obe tace odsekali, ali da mu bi se posušile. Že lansko leto smo ljudstvo prosili naj se drevje na miru pusti in smo tudi javno oznanili, da dobi tisti, kateri takšnega zločinca poizve ali vlovi in naznani 40 kron nagrade. Vse ne pomaga nič. Pred 14 dni se je nekaj dreves na kolevski cesti zdej turniške graštine uničilo. V srce mora človeka zaboleti, če se vidi na kaki hudobni surov način se je drevje poškodovalo. Zločinec se je poizvedel in sodnji naznanili, katera mu bo zaslužen kazni že odmerila. Ob tistem času se je tudi nekaj dreves na okrajni cesti proti sv. Lovrencu na dravskem polju od pijanih smrkolinov uničilo; hvala Bogu lopovi so se poizvedli in so se tudi sodnji naznanili. Ti lopovi bodo za njih dobro delo že zaslužen pošteno plačilo dobili in si pomnili, kdaj so sadno drevje, katero jim ni nič storilo, tako hudobno lomili in rezali. Opomin na stariše! Podučite z lepimi nauki vašo deco in pustite nedolžno drevje pri miru!

Iz Maribora. Dragi Štajerc, to ti je bil dirindaj, ko si zadnjič k sv. Križu posvetil. Križančani so mi pravili, da je gospod župnik od same jeze skakal. Nisem vedel, da resnica tako hudo peče. Neki ga najbolj žge, ker si mu zaklical „siromaček ubogi“. G. župnik, če ste res tako močni ko Jozua, ki je za tri dni sonce ustavil, tedaj Vas pa prav lepo prosimo, da celemu svetu eno zelo veliko dobroto napravite in če se niste grdo bahali, jo zelo lahko narediti. Ko sem še po šolskih klopih hlače trgal, so nas učili, da je sonce tako grozno veliko, da bi iz njega lahko veliko več kakor en milijon naših svetov napravili. Če ste toraj res tako močni, da morete velikansko sonce ustaviti, tedaj lahko brez vsega truda iz naših vinogradov naženete trsno uš, ki je tako majhna, da jo le prav bistro oko vidi. Ker pa je za tako močnega gospoda, ki lahko sonce ustavi, samo zmaga nad majhno teko pretečje delo; bi se še lahko nad peronosporo spravili, ki je tudi čisto mala. Ker pa je vse to za takšnega močnega premalo, Vas Križančani prav lepo prosijo, da bi tudi hude megle preganjali, ki skoraj vsako leto Kozjek s točo obsujejo. Zadnje delo bi bilo za Vas še celo zelo potrebno, ker zdaj nekateri ljudje mislijo, da so streljači proti toči bolj močni ko Vi. Drugod zopet pravijo: „Kaj bi farju vinsko biro davali, ko nam nič ne pomaga — proti toči moramo streljati, proti peronospori z vitrijolom škropiti, proti trsnu uši pa ameriško trsje saditi.“ Pa pustimo te sitnosti in počakajmo raje, morebiti še doživimo velike čudeže. Zato tudi vsem vinogradnikom svetujemo, naj z rigolanjem malo počakajo in da naj nobeden ne kupi vitrijola in ameriških trsov. Trsnicarji jih naj namesto solate z jezikom in bučevim oljem pohrustajo. Zakaj naj ubogi ljudje denar v blato mečejo, ko pa živijo ljudje, ki so tako močni, da lahko celo velikansko sonce ustavijo! Zdaj pa še nekaj za smeh. Ker gosp. župnik ni vedel, nad kom bi naj svojo jezo spustil, se je spravljal nad prvega sosedo, ki zna boljši pisati in najlepše je, da je pravega zadel, ne sicer pisca, pač pa moža, ki si je že davno zaslužil, da bi mu kateri na-

preden list s kože okrtal črne flike. Že ne vem, če je sam gospod župnik napravil to dobro delo. Prav se zgodi obema, požehtanemu in tistemu, ki je svojega privrženca sramotil. — Na j je go pa še opozorimo nekaj prijateljev, da je „Štajerc“ Gr že mnogo petelinčkov in divjakov manj, čev zara in da je „ptujka smrdokavra“ iz mnogih zke ječe izkidal veliko do nebes smrdede gnoble nosna! očistila strupen zrak. Zato upa, da b gnusno hijeno ukrotila.

Sv. Marjeta Dplj. Kaplanu Karlu Peteklu, odgovor na njegov novi, nesramni napad, dat 16 „Straže“ na podpisane. G. kaplan! Loti naši jajte resnico in mečiti Marječanom in Tmaji so tal pesek v oči. To krasi Vaš stan. V javni sicer z se na marječki šoli zastran meni dečka. Pri vs stavljajo. Vi si usojate kritizirati moje ravje z ur, katero je potrdil okraj. šolski svet kot zaprl, z dne 12. 11. 1908 pod št. 2467/I. Le župni, Pes tudi oblaja mesec, a ta pljuje mirno apoleon svojo pot v vesoljnem prostoru. Da niste redzadno vrzeli sem spoznal ko sem videl prvokrav navcih i vizajo. Da ste hinavski, sem spoznal iz z naj ne, se članka „Straže“. V tem članku se Marje reidem i hlinite da Vam leži pouk dečkov na mjem se zelo na srcu. Zdej še le razumen kaj Vaš volih zdržuje v Marjeti, da se še le ob ¼ 40 danes ponoči peljate z Micko v Šentjanž. Zdej ov (liber vem, zakaj pri vsaki priložnosti in vsa ranka s nasproti zmerjate čez marječko šolo in bmo eno da Vam je ta šola trn v peti. Pomnite! a je edi je bila pred Vami, in bo ostala tudi za em v. Kako zamorete tako hliniti? Ali imate vdi tova katekizmu pisano, da je hlimba krščansk emursk žnost? Kaj nameravate? Kdo Vam da jobi to v imenu Marječanov, katerim ste deveta red eni časnikariti? Ni to neresnica, tedaj kazni alna slo nje? Vas ni sram, da si ne upate z Vašm kateri se nom, katero je precej začrtnjeno, na svetlo? bstoja š ki delujem postavno hočete v javnosti začeti ko Res lepa lastnost krščanskega duhovna esenica hode šlo, gospodek, ker ste sami preve stru Kar pišete, da je šola za šolarje, je res lepar! T bila kaplanija kedaj za cigane? Dalje napu pri da je učitelj zato, da šolarje podučuje obšvarne. času. To je tudi res. A res je pa tudi, da namre tudi kaplan podučevati ob šolskem času. er je pa se Vi tega ne držite? Zakaj ste pa ena, že meseca novembra in decembra šolo takom g marjali, da sem bil prisiljen se obrniti nrišel, ko šolsko oblastvo, da Vam to razložijo, kaj ako pa dolžnost? Ni to ironija, da zahtevate ve e moti. verouk, a še Vam odločenih ne porabite? am, ta mirni! Vi dobite zato, da hodite semkaj gledali. vati, 100 K odškodnine. Pa ne za enkrat na teden katero Vi storite, ampak za dva To naj vzamejo Marječani in davkarija na Sil A dosti za danes, več prihodnjic namre zanihivnega. Veselje mi pa le napravite bit akademično izobražen gospodek. Iz celega Vel „Straže“ veje duh Vaše jeze. Morali Benkovi kaplan najbrž dobiti od okrajnega šolskega lanke. Maribor presneto dolg nos. Sicer je Vaš lističu s itak tako dolg, da žnjim vrobate vsako — laž“, ka Aug. Achitsch, nadučbode o

Sv. Barbara v Haložah. Pretekli teden je zgodilo več nesreč v naši fari. Gospodmo le nikoviča, ekonomu v Slatini, se je užgala žiški, c in se zelo nevarno opekla. To se je zg rudoval šoli 3. razreda med odmorom. Kje so bmo po telji? — Znorela je tudi neka klerikalna naprej, da izjav

Dr. Benkovič: Ampak — pasji bič ne smete več omeniti.

Dr. Ploj: Če bom minister, dam tudi nekaj.

(Vsi nabirajo denar in ga prinesejo Jurčku v polhovi kapi): Živela Srbija!

Jurček: Je že dobro! Torej, kdaj naj pridem z mojimi vojaki nad avstrijske — ovce, to se pravi, nad avstrijske vojake?

Dr. Korošec: Najbolje bo, kadar — spijo...

Spindler: Avstrijski soldati imajo to neumno navado, da streljajo.

Jurček: Kaj??? Streljajo tudi? Ja, potem pa ni nič... Dragi slovenski odrešeniki, dokler bodejo avstrijski vojaki streljali, toliko dolgo vam mi Srbi ne moremo pomagati.

(Vsi se pričnejo jokati. Dr. Ploj se vsekne v Korošev frak.)

Dr. Benkovič: Oj, oj, oj, torej tudi Srbija ne more pomagati proti pasjemu biču?!

Jurček: Ovece krast že znamo, ampak vojske peljati, — ne, ne!

Dr. Korošec: Ali ena stvar je, ko nam Srbija lahko pomaga.

Jurček: Kaj pa?

Dr. Korošec: V Ptuj izhaja list po imenu „Štajerc“. Tega moramo ubiti!

Jurček: Res je, res je... Kelnerca, še en frakelj šnopsa; Zelenik ni nikdar pijan, dajte mu torej soda-vode... „Štajerca“ ubiti, — pa kako?

Dr. Benkovič: Nekaj moramo iznajdeti, kar bo „Štajerca“ tako bolelo, kakor mene pasji bič!

Dr. Korošec: Moj žegen nič ne pomaga —

Spindler: Moje pesni nič ne škodujejo —

Dr. Ploj: Če „Štajerc“ ne pome Hrvatsk bodem nikdar minister —

Jurček: Kelnerca, še en frakelj šnopsa; Gospodje, jaz že vem, kako bomo „Štajerca“ uničili.

Vsi: Kako, kako, kako?

Jurček: Vse ljudi na Štajerskem i prost roškem bomo operirali.

Vsi: Kako, kako?

Jurček: No, vzeli jim bomo mo vitško iz glav. Ko ne bodejo več možgan im smo V ne bodejo več na „Štajerca“ držali. Ki čili.

pametni ljudje držijo s „Št... D kazali,

Vsi: Živio kraljevič Jurček! Živio, interpe (Vsi se poslovijo, Jurček pa naroči a poslala en frakelj. Ko so prvaki na štacijonu, qe polne

Korošec, da mu manjka ura. Dr. Benkovi smo p zašepeta: Ti si pač tepec; na Srbsko — v) vzame ure — — —)